

Sygn. akt I CSK 667/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa H. C.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej spółki na rzecz powódki kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany wskazał, że w sprawie występuje zagadnienie prawne: „czy w przy określaniu krzywdy, o której mowa w art. 446 § 4 k.c. należy brać pod uwagę wyłącznie okoliczności pozostające w adekwatnym związku przyczynowym z czynem niedozwolonym powodującym śmierć najbliższego członka rodziny, czy też należy uwzględniać również późniejsze negatywne zmiany w sferze życia rodzinnego poszkodowanego, które nie stanowią normalnego następstwa ww. czynu niedozwolonego, ale zarazem powodują ujemne przeżycia psychiczne oraz mogą pośrednio wpływać na zakres krzywdy po stracie osoby bliskiej?”.

Analiza tego zapytania prowadzi do wniosku, że nie jest to zagadnienie prawne o wymaganym przez art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., istotnym charakterze.

Skarżący pominął, że cierpienie podlegające rekompensacie na podstawie art. 446 § 4 k.c. będące uszczerbkiem niemajątkowym, jest szkodą. Przepisy kodeksu cywilnego regulujące deliktową odpowiedzialność odszkodowawczą sprawcy szkody, zakresu jego odpowiedzialności za tę szkodę nie regulują inaczej niż wynika to z art. 361 § 1 k.c. Odpowiedzialność zatem, sprawcy szkody, a w konsekwencji ubezpieczyciela w związku z ubezpieczeniem odpowiedzialność cywilnej, za rozmiar tej szkody, nie sięga dalej niż skutki wyznaczone adekwatnym związkiem przyczynowym. Dodać można również, że art. 361 § 1 k.c. uwzględnia związek przyczynowy nie tylko bezpośredni ale i pośredni.

Biorąc pod uwagę, że w zapytaniu chodzi o elementarne zasady odpowiedzialności odszkodowawczej nie sposób go uznać za istotne zagadnienie prawne, a więc, jak przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego takie,

które jest nowe, dotąd nie rozwiązane, mogące oddziaływać twórczo na orzecznictwo sądów powszechnych.

Formułując przytoczone zapytanie skarżący niewątpliwie zmierzał do podważenia wysokości ustalonego na 240.000 zł, a zasądzonego w kwocie 180.000 zł, zadośćuczynienia za krzywdę jakiej powódka doznała na skutek śmierci matki. Uwzględniając, że powódka w chwili śmierci matki miała dwa lata i była dzieckiem chorym, to krzywda wywołana taką stratą przedstawia się w gruncie rzeczy jako niepoliczalna, w związku z czym wskazana kwota nie jest, jak twierdzi skarżąca, rażąco wygórowana.

Z przedstawionych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

aw

jw